

Fadderbarn. Lisbeth med fadderbarnet sitt, Mary (5).

FOTO: PRIVAT

Læreglede. Elevene får god undervisning på en av de seks skolene til Butterfly Friends.

FOTO: PRIVAT

Compound. I slike inngjerdinger bor flere familier sammen. Her deler de helt enkle kjøkken, samt utedo, som Lisbeth ikke så sitt snitt i å besøke.

FOTO: PRIVAT

Butte

En faddertur til Afrika ga Sørreisa-væringen Lisbeth Skøelv ny mening med livet. Nå jobber hun frivillig for å gi fattige barn Gambia en utdanning og en fremtid.

Skøelvværingen, som nå holder til i Oslo, er frivillig informasjonssjef for den veldedige organisasjonen Butterfly Friends, ved siden av jobben som journalist i kvinnemagasinet Tara. Organisasjonen driver forskjellige typer humanitært arbeid i Gambia, med spesielt fokus på utdanning og helse.

– I Gambia har alle rett til skolegang, men siden det koster litt skolepenger, har ikke de fattigste råd til å gi barna sine en utdanning. Det er disse vår organisasjon gir et gratis tilbud til. Gjennom oss sikrer man skoleelevne både skolegang og et varmt måltid per dag. I tillegg til de seks skolene vi allerede driver i Gambia, planlegger vi også en å bygge en yrkesskole. Hvilken type yrkesfag det blir, vet vi først når vi har kartlagt hvilke behov det lokalt vil bli for arbeidskraft i framtiden, forklarer Skøelv.

Kjærkommet

Butterfly Friends er en liten organisasjon med rundt 1.000 faddere, og uten en fordyrende lønnet administrasjon. Alt arbeidet drives på frivillig basis.

– Pengene går direkte til dem som trenger det. For 150 kroner i måneden kan du betale utdanninga for et fadderbarn. Gaver ved siden av, spesielt ris til familien, er veldig kjærkommet. Og for 30.000 kroner kan du sponse byggingen av et klasserom på den nye skolen, og som sponsor vil du få navnet ditt - eller på

Fortellingen om Ismael og Hagar

JEG ER OPPTATT av bilder for tida. De taler på en annen frekvens. Derfor googlet jeg på bilder av Ismael og Hagar.

DET FØRSTE som fanget min oppmerksomhet var et gammelt maleri, et familieportrett som viser Sara, fruene i huset, sønnen hennes Isak, tjenestekvinnen Hagar, hennes sønn Ismael og stamfaren Abraham i rødt. Vår felles jødisk-, kristne- og muslimske slektsmyte begynner hos disse fem menneskene. Abraham og hans to kvinner og hans to sønner. Denne fortellingen finnes i både Bibelen og Koranen. Ismael regnes som muslimes stamfar og Isak som jødernes og derfor også de kristnes «forfar».

DET ER DELER av denne fortellingen som ryster en og gjør en tankefull. Det er mange spørsmål som kan våkne i en. Det er likevel en fortelling som er verdt å lese. Den står i 1. Mosebok kapittel 16 og 21.

HAGAR BLE UTSTØTT og forvist ut i ørkenen med Ismael. Bildene av Hagar alene i ørkenen med barnet sitt viser hennes ensomhet og frykt. Kunstnerne som har laget dem må ha tenkt på enslige kvinner de har kjent, på kvinner som har stått alene. Alle kjenner vi henne, kvinnen som kjemper for barnet sitt. De kvinnene fins over hele verden fremdeles, enten som enslige forsørgere utstøtt av klanen - som Hagar - eller som mennesker som fortvilet kjemper for barna sine i mange ulike livssituasjoner.

HAGAR BLE drevet ut i ørkenen. Hun var alene i det ukjente. Når vannet tok slutt la hun barnet fra seg under en busk og gikk litt bort for å slippe å se barnet sitt dø. Det er en gammel tegning av det, barnet som ligger utstrakt og utmattet foran en enorm klippevegg. Bakom, inn mot klippeveggen kneler moren i sanden med ansiktet vent oppover mot toppen av klippen. Det er som om klippen symboliserer Gud, en urokkelig kraft som rår over menneskelivet.

TIL DENNE kvinnen og til alle kvinner - og foreldre - som kjemper for barna sine, kommer engelens stemme med håp: Vært ikke redd: Jeg har hørt guttens stemme. Reis deg, løft gutten opp og hold ham fast i hånden! For jeg skal redde han! Jeg vil gjøre han til et stort folkeslag!

DEN MINSTE og mest ensomme i verden blir alltid sett av Gud. Det er Bibelens påstand. Det er mange menneskers erfaring. Guds inngripen kan ikke bevises. Men det er en fortelling som kan gi håp.

Kim Astrup

GOD HELG

« Pengene går direkte til dem som trenger det. For 150 kroner i måneden kan du betale utdanninga for et fadderbarn.

Lisbeth Skøelv

erfly Friends

foreningen din - inngravert på klasserommet når skolen står ferdig. Så alle som har lyst til å bidra med å samle inn penger til skolebyggingen vår, er hjertelig velkommen til det, oppfordrer Skøelv.

Tilfeldig

At Lisbeth skulle havne i systemet til Butterfly Friends, var en stor tilfeldighet.

– Måten jeg kom med på var veldig tilfeldig. Som journalist i Tara skulle jeg gjøre et intervju i forbindelse med serien vår «Årets modigste kvinne». Intervjuobjektet den ene gangen var Anbjørg Juliussen, et 67 år gammelt rivjern av et kvinnfolk fra Vikersund som egenhendig - og gratis - har bygget opp organisasjonen de siste 11 årene. Underveis syntes jeg det hun snakka om var så spennende, at jeg meldte meg som fadder med en gang intervjuet var over. Før jeg møtte henne hadde jeg ikke engang hørt om organisasjonen, forteller Skøelv, så nå også sitter i styret i Butterfly Friends.

På besøk

Ett år etter at hun ble fadder, gikk ferden til Gambia på faddertur. Der skjønte hun at dette måtte hun jobbe videre med.

– Å komme så nært innpå dagliglivet til min gambiske familie var helt unikt. Man følte at man umiddelbart ble en del av familien, og jeg skjønte at vi kunne lære mye av hverandre. Turen til Gambia var en oppvåkning for meg, og det ga plutselig livet mitt en helt ny mening. Det største var likevel å bli tatt imot av de 2.000 glade skolebarna på de seks skolene våre. Og det var visst litt stas for dem også, for å møte hvite folk er ikke hverdagskost for dem. I tillegg har jeg rødlig hår og fregner, som var så spennende at de stadig måtte ta meg på ansiktet, ler Skøelv.

For Lisbeth har Gambia og menneskene der blitt som en magnet. Snart bærer turen tilbake til Afrika for å besøke fadderbar-

net Mary på fem år, og for å følge opp Butterfly Friends-prosjektene i det lille afrikanske landet.

– Jeg skal reise ned i februar. Allerede nå har jeg starta å kjøpe inn saker og ting jeg skal ta med. Man føler jo at man har en ekstra familie i Gambia som man må ta litt ekstra vare på. Det er lite materielt de kan tilby meg tilbake, men livslysten og gleden de viser til tross for fattigdommen de lever i, er ubetalelig. Der har vi i Vesten virkelig noe å lære. Jeg blir rett og slett et bedre menneske av å få være en del av livet deres, forteller hun engasjert.

Rekruttering

Budsjettet til Butterfly Friends er såpass lite at dyr annonsering er utelukket. Da må man være kreativ.

– Vi får stort sett nye faddere «på folkemunnet», at folk forteller om oss videre, det er jo i grunn den billigste og mest troverdige måten å bli kjent gjennom. Ellers har vi en del arrangementer og Gambia-kvelder. Når jeg reiser til Sørreisa i høst, håper jeg å holde bildeforedrag på ungdoms- og videregående skoler i Midt-Troms, mot at de vil samle inn penger til vår nye skole i Gambia gjennom Operasjon Dagsverk-dagen. Videre håper vi å kunne stifte vennskapsskoler mellom Troms-skolene og Gambia, forklarer den utflytta Skøelvværingen.

Takknemmelighet

Da Lisbeth fikk se bildet av fadderbarnet sitt første gang, virket 5-åringen veldig sørgmodig. Men det var bare deler av sannheten.

– Mye elendighet er blanda med ufattelig mye glede og samhold der nede. Selv om vi så mye fattigdom og nød, ble det ikke en trist tur. Det var både fordi det gambiske folket er lett å bli glad i, og fordi jeg visste at jeg hadde funnet noe jeg brente for og ville jobbe for når jeg

kom hjem. Jeg innså nemlig at det skulle så uendelig lite til for å hjelpe. En sekk med ris til 250 kroner mater 24 mennesker i nesten to måneder, forklarer Skøelv.

– Når det kommer til fadderbarnet mitt, var hun stille og inneslutta første gang jeg møtte henne, men hun tødde veldig opp etter hvert. Det viste seg imidlertid at hun hadde problemer med øynene sine, men familien var for fattig til å ta seg råd til et sykehusbesøk. Jeg tok henne med til et lokalt øyelegesenter. Diagnosen var i utgangspunktet ikke alvorlig, men øyesykdommen var svært smertefull siden hun hadde gått med den så lenge. Jeg betalte for oppfølgingen på sykehuset og medisinen hennes i flere måneder, noe som kostet meg rundt 1.500 kroner. Så lite skal det faktisk til for å redde synet hennes. Nå håper vi at Mary kan få et normalt syn i fremtiden. Følelsen du får av å hjelpe er fantastisk, og jeg håper at Folkebladets lesere også har lyst til å være med å hjelpe, avslutter den engasjerte frivillighetsarbeideren.

FREDRIK KAMPEVOLL
redaksjonen@folkebladet.no
77 85 20 20

DETTE ER

BUTTERFLY FRIENDS

- En ideell, non-profit organisasjon starta i 2002.
- Har cirka 1.000 faddere.
- Bygger og drifter seks skoler for de fattigste, og et helsesenter i Gambia i Vest-Afrika.
- Har rundt 2.000 elever i alderen fire til 14 år, og 170 lønnede ansatte i Gambia.
- Elevene får fri skolegang og utstyr, samt et varmt måltid hver dag.
- Det moderne helsesenteret følger gratis opp gravide og behandler malarisyrke. Totalt behandles over 16.000 pasienter i året.
- Ingen lønnet administrasjon. Alle midlene som samles inn skal gå direkte til prosjektene.
- Gjennomfører informasjonsmøter for gambiske foreldre mot omskjæring av unge jenter.
- Gir lese- og skriveopplæring til voksne kvinner som er analfabeter.
- Arrangerer to turer i året der faddere kan få hilse på fadderbarnet sitt, og se prosjektene med egne øyne.